

Ne lépj rá a halottakra! - szólt a tarkóm mögül egy ismeretlen rokon. Tűzött a nap, a kántor kiszenvedett magából néhány akadozó zsoltárt és káromkodó, szürke mellényes fiúk szórták a földet a nagymamámra. Könyörögtem, nem tudom kinek, néhány csepp esőért, mert az legalább egy kis harmóniát vitt volna ebbe a sírköves káoszba.